

(septembra) vidil prosto, pod milim Bogom, čvetero letnih časov tako blizo skupaj, da sem v poli ure zamogel peš vso daljavo prekoračiti od terde zime memo cveteče spomladi in prijaznega poletja do grozdozorne jeseni. Tako-le je to bilo:

Proti polnočni strani od kaplanije za steno v prijetnem bukovem gojzdu je jama, ktera je globokemu, umetno izdelanemu vodnjaku podobna; od strani se va-njo gré skozi vrata kakor v kak globok hram ali klet; ni mi znano, ali ima jama kako posebno ime. Dno je vedno z ledom pokrito, stena okrog je ledena, in kaj mično kinčijo mlade bukvice njeni verh, nad katerim se zamekljivo vidi namesto pokrova modro nebó. Za res je škoda, da ni ta jama blizo kakega mesta, zakaj ona prekosí vsako ledenico, in tudi posestniku bi leto in dan dokaj šestice v žep donášala.

Nasekali smo bili tú terdne zimske robe in ž njo jerbasček napolnili, ki smo jo, obedvoje pri tadašnjim gostoljubnem gosp. duhovnu, drobili v vinske kozarce. Komaj pa smo iz ledenega kraja storili kakih deset stopinj, kar nas prejetno sprejme pred jamnimi vratami pomladanski zrak, kjer je robida obilno cvetela; storivši še nekoliko korakov, smo se že znajdli v poletni soparci, kjer bi bil naš terdi zimski zaklad se kmali jokaje v solzih potopil, če bi ne bil zavrit skerbno v bele pertičke.

Pridši do vasí, kjer je kaplanija, smo vidili ljudi se še z žetvijo ukvarjati, ker tukaj žito kasno dozori. Od tod proti jugu se svet naglo na dol obesi, kjer je v sredi stermine, kamor merzla sapa ne dospe, in kamor se iz Zdihovega v četertinki ure pride, nekaj vinogradov, katerih grojzdje smo takrat pri obedu oberali.

V znožji stermega brega pa Kolpa bobni po tesnem toku med krajnskimi in horvaškimi gorami.

Koga bi ne mikalo zvediti, če še kje v naši deželi prosta narava tako blizo cvetja, žetve in zrelega grozdja vedno led shranuje? Križnogorski.

Novičar iz avstrijskih krajev.

Iz Siska 7. febr. Pretekli teden se je prodalo 6000 vagánov pšenice banaške od 84 do 87 $\frac{1}{2}$ funtov težke po 50 do 56 $\frac{2}{3}$ grošev, in horvaške po 46 $\frac{2}{3}$ do 50 grošev. Napolica se je po 43 do 45 grošev na drobno prodajala; koruze se je spečalo 2000 vag. po 44 do 46 grošev, najbolje sriemske po 46 $\frac{2}{5}$ grošev. Ječmen se je prodajal na drobno po 30 do 35 grošev, oves po 25 do 26 grošev. Reke so z ledom zabite; mraz je hud; vozovina do Zidanega mosta je 45 do 51 kr. (Gosp. list.)

Iz starega Terga na Štajerskem nam naznanjajo čast. gospod Fr. Verbnjak žalostno novico, da je gosp. Janez Zadravec, kaplan v Jerenini poleg Maribora 29. dan pr. m. v Gospodu zaspal. Bil je mlad duhovnik, obče ljubljen in spoštovan gospod. Gosp. Verbnjak, ki so rájnega napravili, da je šel v šolo, in so mu bili vse-skoz prijazen podpornik, so mu zapéli tudi žalostinko, v kateri pravijo:

Moj školar ljubeni
Mi dela krivico:
Napreje gré meni
Na Božjo pravico.

Bodi mu zemljica lahka!

Od sv. Trojice na Štaj. 6. febr. Pri nas je zima huda tako, da voda se v vodnjakih suši, tako, da moramo deleč po njo hoditi; tudi za živinico je hudo, ker jo moramo deleč napajati goniti, pot je pa zmerznjena. Ters ali vinska terta je tú in tam pozebla. Vince se lepo čisti in se lepo dela; dobi se še pri nas štertínjak od 40 do 50 fl. Slanina (špeh) je po 24 krajcarjev sr. funt; zlo skop je; ker nismo reje imeli, so bili fureži do novega leta že vsi opravljeni, zato nam pa zabelje manjka. Koruza je tudi draga po 3 fl. 20 kr. vagán; al za ajdino bo letos huda,

ker je pri nas celó nič pridelali nismo; slana jo je vso popalila. J. Zurman.

Iz Pična v Istri 10. febr. — Tukaj v Pičnu je že 12 dni na ogled postavljena neka sila čudna ženska iz izhodne Indije unkraj reke Gangesa, iz polotoka Tonknig-a, kjer je vročina taka, da rast ljudi zatera; zato so tú ljudje samo do štiri pedí veliki, njih telo je slabo in šibko, podobno našim otrokom dve leti starim. Oni nimajo ne hiše ne obleke, samo s svojimi lasmi si pokrivajo telo. Podnevi iz jam, v katerih bivajo, ne prilezejo zavolj silne vročine in zavolj strahú, da bi jih ne raztergala in požerla strašna zver, samo ponoči se priplazijo iz podzemeljskih votlin, si iskat potrebnega živeža, divjih sladkih korenin, zelenjadi in posebnih tičkov; pitje njih je gerda črna voda. Tudi neznajo prav govoriti; le neke glasove dajejo od sebe in z rokami in gibanjem se porazumljajo; kadar ne morejo ničesa jesti dobiti, napadajo eden družega, se zadavijo in pojejo. Luna jim je Bog; z povzdignjenimi rokami in na obrazu ležeči jo molijo kot svojega dobrotnika; na solnce pa merzijo, ker jih zeló peče, ako se iz votlin pod milo nebo prikažejo. — Da je vse to istina (resnica), nam pričuje omenjena ženska, ktera je tam živela, dokler ni bila prodana in v Carigrad odpeljana. Bila je tačas 8 let stara in že popolnoma godna. V Carigradu se je učila francozki, laški in nemški, pa tudi v nauku božjem je bila podučena in pred tremi leti v Napolji (Neapel) keršena. Povem Ti, predragi bravec, da še nikoli nisem take stvari vidil. Glavo ima kaj debelo, in sicer tako, da znaša četerti del cele osebe; lase ima kot oglje černe, leposvetle in pol lakata dalje kakor je ona sama; stavim, da mnogo naših žensk bi želelo takih las; oči ima černe, pogleda je bistrega, zobje so lepo beli, veliki in zdravi; obraza je črnkastega; vrat in persi so vkup stisnjeni; telo je šibko; roke ima slabe in vidiš lahko, da ljudje v tem kraji ne lazijo po dveh, temuč po štirih; to pričujejo členi na rokah, ki so vsi stlačeni in poškodovani, pa je ne bolijo. Sliši se, kaj ona pripoveduje od svojih ljudi: da so ženske večje kakor moški, — da mati samo 7 tednov svoje dete doji, potem ga zapusti, da je siljeno samo po rokah in nogah se plaziti in si hrane iskati, — da njih narvečji sovražniki so zverine in pa čerhi ljudje, ki jih s sulicami iščejo, in ko jih najdejo, jih poberejo in v druge dežele kot sužnje prodajajo, — da so ondi velike grabljive tice, ki s svojimi kremplji njih čuda veliko pomorijo, — da njim nohti prav dolgi zrastejo, s kterimi si kopljejo luknje, v ktere se poskrivajo, — in v zadnje, da dočakajo starost le do trideset let. Le-tá ženska pije tobak iz smodk in pipe. Njene imena, ki so jih ji dali neki škof, ko so jo kerstili, so Anna Maria Lisabeta; v spomin kersta so jo obdarili s sreberno svetinjo in verižico, ktera ima podobo B. M. D. od roženkranca. — Radi hodijo ljudje to čudno stvar gledat in radi jo poslušajo, pa že bi bila davnej na Reki, ako bi dosihmal huda zima potovanja ne bila overala; gospodar njeni jo misli peljati tudi v Zagreb. Srečno poti! Janez Korban.

Iz Novega mesta 21. febr. L. — Žalostno dogodbo imam oznaniti „Novicam“, da je eden njih najzvestejših prijatlov umerl; danes namreč smo pokopali verlega domoljuba, častitega gosp. Janeza Burger-ja, tajnika tukajšne okrajne sodnije in namestnika državnega pravdnika, ki je 19. dan t. m., 60 let star, za mertudom umerl. Bodi mu zemlja lahka!

Iz Ljubljane. „Vodnikov teden“ — tako slišimo najraji imenovati tisti teden tega mesca, v kterem smo stoletni god Vodnikov obhajali z narodnimi slavnostmi, ktere nam je tako izverstno osnoval iskreni rodoljub gosp. dr. Toman in si tako zaslužil serčno hvalo in zahvalo vsega slovenskega národa — je s popisom omenjenih slovesnost in z drugimi Vodnika zadevajočih stvari toliko pobral „Novicam“ prostora, da smo mogli odložiti popise

občnih zborov 3 domačih družb, ktere zadevajo materialni ali telesni prid naših rojakov, in se torej po pravici prištevajo občnkoristnim napravam naše dežele, vrednim, da jih tudi omenimo, ko smo najpoprej spolnili duševno dolžnost. Te družbe so: hranilnica (Sparkasse), družba v pripomoč bolnim kupčijskim in apotekarskim pomočnikom, in pa družba za dnarno podporo obertnikov in rokodelcev.

Naj začnemo z najmlajšo družbo, namreč z družbo za dnarno podporo obertnikov in rokodelcev ljubljanskih (Aushilfs-Cassa-Verein für Gewerbsleute), ktera je poslednjo nedeljo preteklega mesca imela svoj drugi veliki zbor, kterege so tudi Njih ekscelencija deželni poglavar, gospod grof Chorinsky, počastili s svojo nazočnostjo, kateri, kakor naši bravci vedó, se radi udeležujejo vseh naprav, ki so deželi v čast in prid. Čeravno je bilo lepo viditi, da so skor vsi častni udje bili pričujoči v tem zboru, nam je veliko bolj še to dopadlo, da je bila zbornica polna naših obertnijskih in rokodelskih mojstrov, ki so s tem očitno pokazali, da jim družba ta ni mervta stvar. Družbe neutrudljivi predsednik g. Janez Horak, mestni rokovičarski mojster in posestnik, je z krepko besedo pozdravil zbor, in v tem lepem govoru posebno hvaležno omenil podpornikov te družbe, ki se je pohlevno lani začela, sedaj pa že ponašati mora, da ni bila brez prida našim obertnikom in rokodelcom. Družtveni tajnik, gospod Jožef Vogel, kteremu kot predstojniku dunajske bankne podružnice v Ljubljani, se ni zamalo zdelo, da je prevzel opravilstvo tajnika te družbe, je naznanil potem zboru rajtengo do konca preteklega leta, iz ktere smo zvedili, da je družba skozi leto in dan 18,980 fl. posodila, za ktere jo je 178 družbenikov prosilo; 113 jih je že posojilo z 10,750 fl. do konca leta povernilo, 8,330 fl. je imela še razposojenih; s tožbo terjati ni bilo treba nobenega. Družbeniki so leto in dan vložili družbi lepi znesek od 6864 fl., za ktere jim je 144 fl. 18 kr. obresti plačala. V teh vložbah se očitno vidi zupanje, ki ga vživa družba pri svojih deležnikih. Stroškov za razne opravila ni imela velikih; vsi skupaj so znašali le 200 fl. Varčno ravnanje v vseh rečeh je naredilo, da je imela družba konec lanskega leta že 640 fl. 31 lastnega premoženja za neprevidene stroške. Lep prihranek! — Potem so bili revizorji letne rajtenge in pa štirje odborniki na novo voljeni, katerih vseh skupej je 10, razun predsednika gosp. Horaka, namestnika njegovega gosp. Střzelba, pravosrednika gosp. dr. E. Costa-ta, tajnika gosp. Vogel-na in dnarničarja gosp. Tambornino-ta. Kdor pomisli sedanje dnarne stiske, po katerih zdihuje skor vès svet, bo hvalo vedil družbi, ktera hiti malim obertnikom in rokodelcom na pomoč, kadar pridejo v zadrego, da jim dnarja pomanjka. Bog daj srečo tudi v prihodnje! —

Druga družba, ki se more po pravici bratovšina v pomoč bolnim imenovati, je družba, ktera podpira kupčijske in apotekarske pomočnike (Handlungs-u. Apothekegehülfen), kadar jih nesreča zadene, da zbolijo. Če je že bogat človek revež, kadar zbolí, koliko bolj je milovanja vreden tisti, ki zbolí, pa nima s čim bi si stregel, s čim zdravnikove pomoči iskal. Da si pošten kupčijsk in apotekarsk strežnik ne more veliko prihraniti čez vsakdanje potrebe, je gotovo, — pa ravno tako gotovo je tudi, da je veliko takih, ki so konec leta čisto „brez čevka“; lahko so tedaj zapopasti nadloge, če pride bolezen, in posebno če pride dolgočasna bolezen. Verlemu našemu gospodu Ferdinandu Šmidt-u gré čast in hvala, da je spravil le-to napravo na noge, ktera je prava „usmiljena mati“ svojim deležnikom. Imenuje se ta naprava družba bolnih kupčijskih in apotekarskih pomočnikov (Handlungs-Kranken-Verein). Tudi ta družba je imela svoj navadni veliki letni zbor 6. dan pr. m.

Naj tedaj tudi od njega spomnimo, da ljudje po naši deželi in drugih slovenskih okrajnah kaj več zvejo tudi od te milodarne naprave. — Veliki zbor tega društva 6. dan p. m. je namesto sedanjega gosp. vodja Mih. Ambroža, kterege je bolezen zadrževala, vodja-namestnik gosp. Jožef Pleiweis z ogovorom začel, v kterem je lepa in jasno razložil vse imenitniše dogodbe tega društva v preteklem letu. Iz tega naznanila smo zvedili, da je sedaj djanskih družbenikov 177, in 9 več kakor poprejšnje leto. Kakor pa se od leta do leta družbeniki množijo, tako se množi tudi družbeno premoženje, ki je konec leta že znašalo 11,710 fl., se je tedaj od lani pomnožilo za 1,406 fl. Največ k lanski pomnožitvi premoženja — je rekel g. govornik — je pripomoglo tistih 400 fl., ki so se lani skupili iz plésa (bala), ki ga vsako leto napravlja družba in s tem, da jih sto in sto v pošteni družbi veselo raja, tolaži nadlogo svojih bolnih ljudi, kterim je lani podelila 244 fl. 4 kr. Družba je lani prenaradila tudi svoje postave po potrebah sedanjega časa, iz katerih pozvedamo, da namen njeni je svojim udom, kadar zbolijo, podeliti vso pomoč za ozdravljenje s tem, da jih vzame ali v svojo lastno bolnišnico ali da jim poverne stroške, ki jim jih je prizadajala bolezen. Vsak kupčijski in apotekarski strežnik na Krajnskem ali pa tudi v kaki drugi deželi našega cesarstva lahko v to družbo stopi, če je zdrav in še ne 40 let star in da plača vsako leto 3 fl. v družbeno kaso, iz kterege dnarja se plačujejo vsi stroški, ki jih družbi prizadevajo bolni udje. Kdor koli izmed mladih ljudi kupčijskega ali apotekarskega stanú hoče v to resdobrotljivo družbo stopiti, se ima s pisano prošnjo oglasiti pri vodstvu v Ljubljani. Veselo je brati v letniku, kako je sčasoma iz male revne družbice zrastle velika, dosti premožra. Ko je leta 1835 gosp. Ferdinand Schmidt, takrat namestnik ljubljanskih kupcov, pervikrat razglasil svoje želje, naj bi se ustanovila ta družba, ni bila sicer množica velika, ki je sprejela ta glas, vendar za tadanje čase je bila dosti številna, — 62 udov je stopilo že leta 1836 v družbo, in 800 fl. je bilo premoženje njeno. Od leta do leta pa je rasla družba, in seme, ki ga je vsejal ljudomili Šmidt, donaša še obilni sad. Zatorej čast in hvala, komur hvala gré! Ker je gosp. Šmidt stopil iz vodstva, ga je počastila družba s tem, da ga je izvolila svojega častnega uda. Tudi sedanje vodstvo se krepko poganja za blagor družbe, in skerbí na vse strani za svoje bolnike, zraven pa tudi za pomnoženje družbenega premoženja. Kakor pri vsaki družbi mora biti tajnik duša družbe, ako hoče krepko napredovati, tako gré tudi g. Matevžu Treun-u hvala, da je nevtrudljiv delavec pri ti družbi. Mi pa sklenemo ta popis s serčno željo: naj bi kupci (tergovci) in njih pomočniki, pa tudi apotekarji in njih pomočniki tudi iz Štajerskega, Koroškega, Goriškega, Teržaškega in sploh iz vseh slovenskih dežel stopili v popisano ljubljansko bratovšino, da bi čedalje krepkeja bila, pomoč delila vsem kupčijskega in apotekarskega stanú, ki v bolezni pomoči njene potrebujejo, in pa da bi se kadaj še druge želje te družbe spolnile, namreč da bi mógla biti kadaj tudi pripomočnica (Pensionsanstalt) postarnim in onemoglim kupčijskim in apotekarskim strežnikom!

Drugo pot od hranilnice ljubljanske.

Iz Ljubljane. Štacunarjem, kramarjem in obertnikom dolgo zaželjeno novico moremo danes svojim bravcom oznaniti, namreč, da je sl. c. k. deželno poglavarstvo dovolilo, da vsaki peterih ljubljanskih sejmov bo v prihodnje 6 dni terpel; vsaki smenj se bo začel v pondeljk in jenjal v saboto; če pa je pondeljk praznik, se bo začel v torek; prvi dan je tedaj vselej smajni dan in pa tudi živinski smenj. Že prihodnji smenj v majniku bo po ti novi postavi, in se bo začel v pondeljk 3. maja in končal v saboto 8. maja. Vse na drobno bo razglasil ljubljanski magistrat tudi v Oglasniku „Novic.“ — Te

dni je dobila naša kmetijska družba tisto osnovo postave za obdelovanje **Krasa** nazaj, katero je leta 1853 predložila sl. ministerstvu notranjih oprav; sl. ministerstvo ji veluje, naj se po zaslišanji zvedenih mož iz **Krasa** tudi za pogojzdovanje krajnskega **Krasa** izdelajo postave po tistih pravilih, ktere je sl. ministerstvo ravnokar za pogojzdovanje primorskega **Krasa** poterdilo, in tako naj se ti enaka družba osnuje tudi na Notrajskem. Domo-ljubom iz Notrajskega bo tedaj kmalo lepa priložnost dana, ustanoviti si koristno družbo.

Iz Ljubljane. Pretekli petek zvečer je bilo v izbani filharmonijskega društva šesto prosto razlaganje učenih reči. Gospod Dragotin Dežman, naš muzealni kustos, je govoril o „mahu.“ Njegovo govorjenje se je ločilo tudi potem od tako imenovanih „vorlesung“, ker ni bral iz pisma, ampak govoril iz glave. S krepko pa prosto besedo je dokazoval, kako velika je narava v narmanjih rečeh, — kako čudovito je vse ustvarjeno, — da ni tako majhne stvari, da bi ne bila vredna globocega in tancega premišljevanja. Omenili smo tega razlaganja, katero kakor terdijo vsi, ki so vedni v teh rečeh, je bilo kaj izverstno in narbolje izmed dozdanjih, da izrečemo željo očitno, naj bi nam učeni gospod to, kar so tako mikavno razložili po nemško, v „Novicah“ povedali tudi po slovenski. — O poslednjih hudih zametih sta dva delovca, ki sta na železnici sneg odmetavala, tako ozebla, da je eden v Šent-Petru umerl. — Gosp. minister pravosodja je z dekrétom od 1. t. m. izvolil g. dr. Lovr. Toman-a za advokata v Radoljci, kamor se bo tudi kmalo podal.

Novičar iz raznih krajev.

Iz Dunaja. C. kr. armadno nadpoveljstvo je z zaukazom od 31. oktobra 1857 naznanilo, da bo apostolski sedež od časa do časa odločil tretjo stopnjo za razsojevanje izrekov duhovne zakonske sodnije za armado. Z razpisom od 12. januarja so tedaj sv. Oče, papež, gospoda solnogradskega nadškofa za take razsodbe na tretji stopnji izvolili za sedem let.

— Srebernega in bakrenega drobiža je ta čas več kot za 30 milijonov med ljudmi, in državnim dnarnicam je mogoče za to skerbeti, da jih je v vsaki deželi toliko, kolikor jih je po primeri treba. Verh tega bo skorej še pred koncom tega leta nov dnar v obtek prišel, namreč četertforintniki avstrijske veljave, katerih je že mnogo nakovanih in jih še vedno kujejo.

— Na Dunaju je bilo pretečeni predpust kakih 4240 plesov ali balov; med temi jih je bilo kakih 120 za dobrodelne naprave.

Iz Celovca. Krojaški mojstri v Celovcu so dobili muho v glavo, da svojim družetom in učencom skrivajo, kako oblačila merijo in prirezvajo. To menda delajo, ker mislijo, da si bodo s to težko umetnostjo po mogočosti dolgo sami polnili žepe, in menda tudi nečejo pohujševati svojih pomagačev in ne jim dajati slabega izgleda, če jim pri prirezovanju kak velik kos sukna kam smukne. Al družeti in učenci s tacimi skrivnostmi svojih mojstrov niso dovoljni in so se zavoljo tega pri kupčijski in obertnijski odborici pritožili.

Iz Galicije. Kakor „Lemberger Ztg.“ piše, je goveja kuga v Galiciji v nekterih krajih minula, v drugih pa se zopet znovega začela in sicer v 7 seliših. Napadla je med 1810 govedi 92 glav, katerih je 8 ozdravelo, 58 poginilo, 5 so jih pobili in 21 jih je še bolnih ostalo.

Iz Ogerskega. V temežkem Banatu je žito tako po nič, da so začeli bolj pridno tabak sejati in toliko sveta so že za to odločili, da je cesarska vlada sklenila, tistim, ki se s tabakorejo pečajo, (ne le v Banatu temuč sploh) 600 tavžent goldinarjev posoditi.

Iz Erdeljskega. V Barčanfalvi je zavoljo suše tako pomanjkvanje vode, da morajo kmetovavci vode za živino kupovati.

Iz Rusije. „Journal le Correspondent“ je razglasil sestavek z imenom Olgerdovicz podpisan, kterege je knez Trubeckoj spisal. V tem je brati, da bo plemstvo v krajinah, v katerih je obilo gojzdov in močirnega sveta, tlako in svet, kterege sužnjeki posestvajo, rado odstopilo za primerno odkupšino. Kjer je obilo obdelanega sveta, kterege sužnjeki obdelujejo in tako plemenitašem največ dohodkov donasajo, bi prišlo plemstvo v nič po odpravi sužnjekov.

Iz Italije. Deržavni zbor v Turinu bo pretresoval postavo zastran zarotb zoper življenje unanjih oblastnikov in zoper hvaljenje moritve; ta postava bo zadevala tudi prenarredo protnega sodništva v tej zadevi.

Iz Nemškega. Iz Berlina. Novozaročena, pruski princ in njegova supruga, bota imela na leto za svoje potrebe: princ 92 tavžent pruskih tolarjev in princeznja obresti od 400 tavžent goldinarjev. Verh tega bo dobivala princeznja še 80 tavžent goldinarjev na leto, in če bi princ umerl, ji zagotavlja pruski kralj še vdovšine 30—40 tavžent tolarjev, ktere pa zgubi, če se zopet omoži.

Iz Francozkega. Francozka vlada nategje od dne do dne bolj krepko vajete in berzde. Eni pravijo, da pride to tudi od tega, ker je bil 14. januarja še drug napad v boulonjskem logu poleg Pariza pripravljen, pa nerazode-nejo ga in zbog tajistega so mnogo ljudi zaperli. Zná biti, da je to kriva govorica, pa iz tega se dá posneti, kako je ljudem pri sercu. Ko se je cesar 10. t. m. v glediše peljal, je bilo vojakov in policaj toliko na nogah, kolikor jih v Parizu o tacih priložnostih še ni bilo viditi. Celo mesto Pariz je, kakor če bi bilo v obsednem stanu in z njim vsa francozka dežela. Razdeljenje cesarstva v pet vojaških okrajin, skrivno svetovavstvo, postava zastran varnosti, ustanovljenje ministerstva za policijstvo, govorce o drugih premenah v višji upravniji in zadnjič govor novega ministra, generala Espinasse-a, ko je ministerstvo nastopil, vse te reči ne dajo več dvomiti, da se na Francozkem ne začinja ravno nova, pa vunder taka vlada, kakoršne so se Francozi od leta 1793 že odvadli. Ali bo tako ravnanje francozki deželi v blagor, nad tem morajo vsi dvomiti, kateri niso popolnoma oslepljeni.

— Iz Pariza 13. febr. Obtožna zbornica je obsodila Pierrita, Rudio, Gomeza, Orsini-ta in Bernarda, kateri so obdolženi napada na cesarja, pred porotno sodnijo. Obravnava je odločena na 25., 26. in če bo treba na 27. dan t. m. Bernard je pobegnil 14. januarja, pa izsledili in prijeli so ga 15. t. m. v Londonu.

— Časniki pišejo, da hoče Napoleon ministerstvo notranjih opravil v svojih rokah obderžati. Prejšnemu ministru očitajo, da je bil premalo podučen in da ni bil dosti krepek.

Iz Angležkega. Povedali smo, da je angležki deržavni zbor poterdil z veliko večino glasov načert postave zoper zarotnike. Pa zavoljo tega še ta načert ni privoljen, da bi se mu dala oblika postave. Trikrat bo prišel še v pretres in gotovo se bo še marsikter vroč govor zoper njegovo veljavnost slišal, preden pride v zbor lordov v pretres, da ga tudi oni poterdijo.

— Lord Palmerston je nasvetoval v derž. zboru načert postave, po kateri nej bi prevzela kraljevska vlada indiško vladno oblast. Tudi načert postave zastran pripušanja judov v deržavni zbor je bil drugi pot bran. Vediti je treba, da so ta načert v spodnjem zboru že večkrat poterdili, v zgornjem ali v zboru lordov pa vselej zavergli. Tudi ta pot so ga v spodnjem zboru z večino glasov poterdili, dasi-ravno se je par gospodov močno zoper to uperalo. Neki gospod Newdegate je kričal, da se bo do poslednjega dihljeja uperal zoper dopušenje ljudi, kateri niso ne senca judov starega zakona, temuč prijatli mnenj, ktere je novi zakon zavergel, in neki gospod Spooner je rekel mlačno, da je